

Vertrekpunt van de Omgevingswet is vertrouwen

Vertrouwen moet je bouwen

Vertrekpunt van de Omgevingswet is vertrouwen. Waar andere basisprincipes vaste grond onder de voeten beginnen te krijgen, zorgt het principe 'vertrouwen' steevast nog voor een hoofdschuddend 'ja hoor'. Dat is niet vreemd, want we komen van ver. Van veel regels, weinig bewegingsruimte, de overheid strak aan het roer, de kaarten tegen de borst en zelfs wantrouwen tussen alle stakeholders.

Liesbeth Schippers,
advocaat, partner bij
Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn,
specialist in omgevingsrecht

Met een team van 19 specialisten in het omgevingsrecht onderzoekt Liesbeth Schippers de mogelijkheden van de Nieuwe Omgevingswet voor gemeenten.

Wilt u op de hoogte blijven van de ontwikkelingen? Ga naar: www.pelsrijcken.nl/omgevingswet en schrijf u in voor de nieuwsbrief.

Onder de Omgevingswet gaan we naar minder regels, gebiedsontwikkeling op basis van initiatieven uit de markt, de overheid die zich beperkt tot het stellen van de kaders, van 'nee, mits' naar 'ja, tenzij'. En vertrouwen dus. Vertrouwen tussen overheid en burgers & bedrijven, vertrouwen tussen overheid en de markt, vertrouwen tussen de markt en burgers & bedrijven en, niet onbelangrijk, vertrouwen tussen overheden onderling. Heel veel vertrouwen in een omgeving met juist meer vrijheid en meer flexibiliteit en minder vooraf zicht op wat komen gaat. Hoe krijg je dat nu van de grond? De wereld veranderen begint bij jezelf. Vertrouwen is er niet zomaar, daar moet je wat voor doen. Je kunt het ook niet in je eentje, vertrouwen is er over en weer. Psychologen kunnen hier vast veel over zeggen, maar ik ben advocaat. Dus ik kijk naar de dagelijkse praktijk en realiseer mij: vertrouwen moet je bouwen! Dat geldt voor de burgers, voor de bedrijven, voor de markt én voor de overheden. Hoe doe je dat dan? Door te acteren, te participeren, te laten participeren, naar elkaar te luisteren en oog te hebben voor het perspectief van de ander. Niet als ontwikkelaar of bedrijf op het laatste moment een bouwplan met vergunningsaanvraag over de heg gooien

bij de gemeente, maar de plannen in een vroeg stadium actief delen, met de overheid natuurlijk, maar vooral ook met de omgeving. En dan niet als dienstmededeling, maar als concept. Dit is waar wij aan denken, wat vindt u ervan? De tijd nemen om in werkateliers en werkbezoeken met de omgeving door te denken over het concept en oprecht open te staan voor ideeën. De omgeving, die zal zich actief moeten mengen in de discussie. Niet meer tot aan de inspraakperiode die kaarten tegen de borst, het 'see you in court'. De kans pakken om te participeren in het proces. En als de plan(nen)maker het participatieproces niet uit eigen beweging opstart, daar zelf om vragen. Zodat je als omwonende of buurbedrijf in een vroeg stadium je zorgen kunt uiten. Die kunnen variëren van angst voor parkeeroverlast, geluidshinder door een nieuwe ontsluitingsweg, te hoge bebouwing, tot de zorg dat er te weinig groen terugkomt, het kappen van monumentale bomen, de aantasting van een vlermuizenkolonie of heel simpel concurrentie in retail. De overheid ten slotte, ook die zal moeten acteren, door bewegingsruimte te geven, door los te laten en simpelweg door het goede voorbeeld te geven. Acteren, participeren en luisteren, bouwen aan vertrouwen. Het is zo moeilijk niet.'

**Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
*en notarissen***